

Som sagt kan CD ikke støtte det foreliggende lovforslag.

Søren Kolstrup (EL):

Mit partis ordfører kan ikke være til stede, så jeg skal i stedet markere Enhedslistens holdning til det foreliggende lovforslag:

Enhedslisten kan ikke støtte Z's forslag. Og vi mener i øvrigt, at det bygger på en misforståelse, nemlig en forestilling om, at skatteydernes penge bliver brugt til noget, som de generelt ikke har interesse i.

Jeg må påpege, at vi generelt synes, det er positivt, at de private og det offentlige kan arbejde sammen. Men der skal heller ikke være nogen tvivl om, at Enhedslisten gerne ser en situation, hvor de offentlige erfaringer, de offentligt ansattes viden og daglige erfaringer, bliver brugt i virksomheder, hvor pengene ikke kapitaliseres og yngler i private lommer.

Vi synes i øvrigt, det er udmærket, hvis den eksisterende lov bliver brugt til en aktiv lokal og regional politik og en aktiv erhvervspolitik, og derfor må vi på det bestemteste afvise Fremskridtspartiets forslag.

Ole M. Nielsen (KRF):

I Kristeligt Folkeparti tror vi ikke, vi kan støtte forslaget fra Fremskridtspartiet, men det er en sag, vi vil kigge på under udvalgsarbejdet.

Vi har af gode grunde ikke haft store muligheder for at følge med i, hvad der er sket på området i de par år, der er gået, men vi er ikke afvisende over for, at der skal være et positivt og dynamisk samspil mellem den offentlige og den private sektor.

Når man i disse år privatiserer så meget fra den offentlige sektor, er det vel helt naturligt også at spille lidt den anden vej og dermed være med til at skabe dynamik og gøre det lidt mere spændende at være offentligt ansat. Og vi tror, at mange af de systemer og de gode ting, der er udviklet i det offentlige herhjemme, kan udnyttes på eksportmarkedet. Men vi vil gerne se positivt på lovforslaget under udvalgsbehandlingen.

Første næstformand (Birte Weiss):

Så er det ordføreren for forslagsstillerne, hr. Kim Behnke.

Kim Behnke (FP):

Som det fremgår af bemærkningerne i anden spalte på side 2, blev dette forslag i stort set

samme ordlyd førstebehandlet, umiddelbart før der blev udskrevet folketingsvalg. Så det udvalgsarbejde, vi gerne ville have sat i gang, blev forhindret, da forslaget bortfaldt.

Så man kan sige, at genfremsættelsen i dag mere er praktisk formalia for at få forslaget tilbage til behandling i Folketingets Erhvervsudvalg. Og det har vi et stort ønske om, fordi det, der med skrårighed bliver givet udtryk for specielt fra Socialdemokratiets side, men i en vis udstrækning også fra CD's side om, hvor fantastisk godt de her ting fungerer, vil vi godt bruge udvalgsarbejdet til at dokumentere ikke er tilfældet.

Antallet af eksempler på, at skatteydernes penge bliver spildt, og antallet af eksempler på, at alle, lige fra kommunale og amtskommunale embedsmænd til borgmestre, begår fejl og er skyldige i ansvarsforflygtigelse og aldrig nogen sinde bliver gjort ansvarlige for de fejlslagne projekter, det antal er stigende, og derfor mener vi, at nærværende lovforslag burde vedtages, sådan at de to love, som det drejer sig om, kan ophæves.

SF erklærer sig enig i, at man skal kritisere, når det går galt, og nævner så EXSOS-sagen, som vi også har nævnt i bemærkningerne. Problemet er bare, at de fejl, der er begået i EXSOS-sagen, jo ikke har fået nogen som helst konsekvenser for de mennesker, som har begået dem. Hvis EXSOS havde været et privat selskab, hvor der var blevet begået lignende fejl og havde været lignende tab, havde de pågældende, der havde haft ansvaret for det, ikke siddet i de samme stillinger længere.

Det private marked regulerer man ved at give en gulerod eller bruge piskeren alt efter, om det går godt eller det går skidt. Men i den offentlige sektor og særlig i staten, i ministerierne, hvor det er embedsmænd, der sidder inden for de forskellige hierarkier, har det ikke nogen anden konsekvens, end at skatteyderne må betale den enorme regning, der kommer efter EXSOS-skandalen.

Det vigtigste argument er altså, at man i den offentlige sektor mangler det styringsredskab, at det, at det går galt, kan få personlige konsekvenser for dem, der har begået dem, og at de dermed udviser rettidig omhu og sørger for ikke at rende ind i de skandaler, som vi har set.

SF i Århus har været prisværdig i retning af at medvirke til at få lukket den kommunale malerafdeling, som udviklede sig til en direkte økonomisk byrde for kommunen, men hvor det